

РЕШЕНИЕ

№ 604

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 30 септември 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Михайлов, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 495 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ОСКАР – 11“ ЕООД, ЕИК: 201426909, седалище и адрес на управление: гр. Радомир, ул. „Люлякова“ № 34, вх. А, ет. 1, ап. 3, представлявано от А.Г. – управител, против решение № 145 от 03.06.2014г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 188 по описа на съда за 2014 година.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 14-0000053 от 24.03.2014 г. на и. д. Директор на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – ПЕРНИК, издадено срещу „ОСКАР – 11“ ЕООД, гр. Радомир за нарушение по чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) във вр. с чл. 2, ал. 1 на Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска трудова злополука (НЗЗРСРТЗ), за което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Касаторът твърди, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. Възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за неприложимост на нормата на чл. 415в от КТ по отношение на процесното нарушение, както и твърди, че наложеното му административно наказание е явно несправедливо. Иска да се отмени решението на първата съдебна инстанция без да сочи конкретни основания моли наказателното постановление да бъде отменено. Алтернативно жалбата съдържа искане процесното наказателно постановление да бъде изменено и размерът на санкцията да бъде намален, посредством преквалифициране на нарушението като маловажно в смисъла на чл. 415в от КТ. В съдебното заседание пълномощника на касационният жалбоподател pledира жалбата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба - ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – ПЕРНИК чрез процесуалния си представител pledира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Участвалия по делото прокурор при Окръжна прокуратура–Перник предлага атакуваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно,

срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не се ангажират.

Административен съд-Перник, в касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива потвърдено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд–Радомир е приел от фактическа страна, че в хода на извършена на място на 20.02.2014г. и по документи на 25.02.2014г. и 26.02.2014г., проверка по спазване на трудовото законодателство относно обект на контрол – дърводелски цех, находящ се в гр. Радомир, стопанисван от „ОСКАР – 11“ ЕООД, гр. Радомир, инспектори от Д„ИТ“ - Перник установили, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ, към 26.02.2014г. не е застраховал за своя сметка работещите в дружеството, в това число и К.Д.В. – общ работник, за риска „трудова злополука“. За така установеното нарушение, със съставяне на акт, на 26.02.2014 г. срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство за неизпълнение на задълженията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд–Радомир, след извършената служебно проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство е приел от правна страна, че в същото не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили освен това и процесуалните права на посоченото за нарушител лице, обосноваващи отмяна на процесното наказателно постановление.

Разгледал съществото на спора районният съдия е приел, че на основание събраните доказателства по безспорен начин е установено, че „ОСКАР – 11“ ЕООД, гр. Радомир е осъществило състав на административно нарушение по чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ във вр. с чл. 2, ал. 1 от НЗЗРСРТЗ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ. Видът и размерът на наложеното административно наказание Районен съд–Радомир е приел за правилно и справедливо определени, съобразено с разпоредбата на чл. 27 на ЗАНН. Пледираната от наказаното лице маловажност на извършеното нарушение и искането за преквалификация на същото, като такова по чл. 415в от КТ, районният съдия е отхвърлил като неоснователно поради липса на реализиране в кумулация на законовите предпоставки, заложили в чл. 415 в от КТ.

Решението е неправилно.

Следствие служебно дължащата се проверка относно правилно приложение на материалния закон, както и предвид доводите на жалбоподателя, настоящия състав намира, че административнонаказващият орган, респективно районният съдия са приложили неправилно материалния закон.

Касаторът пледира маловажност на вмененото му деяние. Нормата на чл. 415в, ал. 1 от КТ предвижда за нарушение, 1. отстранено веднага след неговото установяване по реда на КТ, от което 2. не са произтекли вредни последици за работници или

служители, работодателят да бъде наказван с административни наказания в стойности, занижени сравнено с основните състави на нарушения на КТ. Изключени от приложното поле на разпоредбата са изрично изброените в чл. 415в, ал. 2 нарушения на КТ, каквото процесното не е. Законодателят е регламентирал привилегирован състав на нарушения на КТ, приложим винаги, когато са реализирани в кумулация предпоставките заложили в посочената норма. Процесния случай е такъв.

От доказателствата, събрани в хода на производството по налагане на административно наказание и от данните, съдържащи се в тях, безспорно се налага изводът, че към 26.02.2014 г. наказаното дружество не е изпълнило задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд по отношение нормативно вмененото му задължение в качеството му на работодател, да застрахова за своя сметка работещите в дружеството, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, в случая „производство на дървен материал и изделия от дървен материал и корк, без мебели“, с определен коефициент на трудовия травматизъм 1.53 при среден за страната 0.68, съгласно Заповед № РД-01-809.29.10.2013г. на Министерството на труда и социалната политика.

Но видно от доказателствата, представени от наказаното дружество, още в деня, следващ деня на образуване на процесното административнонаказателно производство, „ОСКАР – 11“ ЕООД, гр. Радомир, в качеството му на работодател, сключва застрахователен договор за групов застраховка „трудова злополука“ във форма на застрахователна полица с №01141411400003/27.02.2014 г. със ЗАД „Виктория“. Доказателство за изпълнение на задължението си наказаното дружество представя в Д „ИТ“ – Перник на 28.02.2014г.. С това си действие работодателят реализира първата от изискуемите от чл. 415в на КТ в кумулация, две предпоставки за носене на административнонаказателна отговорност за маловажно нарушение. До извод, че нарушението е отстранено веднага достига и районният съд.

Неправилен обаче е изводът на решаващия съдебен състав, че в процесния случай не е се е проявил другият обективен признак на привилегирования състав на чл. 415в от КТ, а именно от нарушението да не са произтекли вредни последици за работници и служители. Необоснован, предвид посочените съставомерни елементи на маловажното деяние, е изводът направен с решението, че тъй като до датата на установяване на нарушението работниците са били изложени на неосигурен риск от трудова злополука, то извършеното не е маловажно. По делото не са налице данни в предприятието на работодателя да е регистрирано подобно, неосигурено застрахователно събитие, а също няма данни за настъпили вредни последици от установеното от контролните органи нарушение, т. е. липсват данни да са произтекли вредни последици. Поради това се приема, че в процесния случай е налице и втората необходима предпоставка за приложението на чл. 415в от КТ.

Високата степен на обществена опасност на нарушенията на трудовото законодателство, свързани със здравословните и безопасни условия на труд, е отчетена от законодателя посредством предвидени размери на наказанията с висок долен и горен праг.

Районен съд – Радомир, като е потвърдил процесното наказателно постановление е постановил решение, което следва да бъде отменено като неправилно, а наказателното постановление изменено на основание чл. 415в от КТ. Предвид материалноправния характер на нормата на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ във вр. с чл. 2, ал. 1 от НЗЗРСРТЗ във вр. с чл. 415в от КТ прилагането ѝ може да бъде осъществено и от касационната инстанция във връзка с правомощието и задължението му по чл. 218, ал. 2 от АПК. С оглед характера на нарушението на трудовото законодателство, доколкото

същото е свързано с осигуряването на безопасни и здравословни условия на труд в частта, отнасяща се до икономическите форми за подобряване на условията на труда, на дружеството, настоящ жалбоподател, следва да бъде наложена имуществена санкция в максимално предвидения от законодателя размер от 300 (триста) лв., с което съдът намира, че целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН ще бъдат постигнати. Размерът на санкцията се определи като се взе предвид тежестта на извършеното нарушение, рисковете, на които са били изложени работниците през продължителен период от време в среда, определена с висок коефициент на трудов травматизъм.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 415в от КТ, Административен съд - Перник, в касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 145 от 03.06.2014г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 188 по описа на съда за 2014 година, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 14-0000053 от 24.03.2014г. на и.д. Директор на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА” – ПЕРНИК, издадено срещу „ОСКАР – 11“ ЕООД, гр. Радомир, ЕИК: 201426909, седалище и адрес на управление: гр. Радомир, ул. “Люлякова” № 34, вх. А, ет. 1, ап. 3, представлявано от А.С.Г. – управител на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ, с което е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500 лв., КАТО за нарушение по чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд във вр. с чл. 2, ал. 1 на Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска трудова злополука на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ, налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/